Sveiciens komjaunatnes rajona konferences delegātiem!

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENIŅA KAROGS

SĒSTDIEN, 1986. GADA 6. DECEMBRĪ
Nr. 145 (5529)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

Komjaunatnes rajona XXIII konferences delegātiem

Latvijas KP Preiļu rajona komiteja sirsnīgi sveic delegātus, visus rajona komjauniešus un novēl panākumus konferences darbā. Enerģiski, principiāli un radoši risiniet savus uzdevumus!

Laiks prasa iniciatīvu un jaunradi visās dzīves sfērās. PSKP CK ģenerālsekretārs M. Gorbačovs, tiekoties ar Krasnodaras novada partijas aktīvu, uzsvēra, ka neviens jautājums šodien nevar tikt risināts bez komjaunatnes aktīvas līdzdalības, ka vienīgi uzticība, atbildība, reāla iekļaušanās lielo valstisko uzdevumu risināšanā, tautas saimniecības vadīšanā, tikumības un kārtības nostiprināšanā padarīs mūsu jaunatni aktīvu, uzticīgu komunisma idejām. Tie ir uzdevumi arī komjaunatnes mūsu rajona organizācijai.

Komjaunatne neapšaubāmi ir autoritatīva politiska organizācija. Tādēļ šodien konferencē sarunai jābūt principiālai, kritiskai un tiešai. Jāvēršas pret novecojušo, sastingušo un komjaunatnei nepieņemamo — formālismu, ārējo spožumu, ierēdnieciskumu. Mazprasīgums nekad nav veicinājis autoritāti, it sevišķi tagad, kad valstī notiek milzu pārkārtojumi visās dzīves sfērās un lieli pienākumi uzticēti ikvienam sabiedrības loceklim.

Mēs gaidām no jums lielu ieguldījumu pārkārtošanās procesā un esam pārliecināti, ka jūs šīs cerības attaisnosiet.

LATVIJAS KP RAJONA KOMITEJA

Konkrētus darbus!

Gandrīz pieci tūkstoši lielas rajona komjauniešu saimes pārstāvju šodien sapulcējušies uz XXIII pārskata un vēlēšanu konferenci, lai rezumētu aizvadīto divu gadu veikumu, atklātu trūkumus, vēl neatrisinātas problēmas un rastu konkrētus ceļus to risināšanai.

Konference ir nozīmīga ar to, ka notiek laikā, kad visu valsti skar ievērojamas pārmaiņas, ka svarīgi un lieli notikumi ienākuši arī Ļeņina komjaunatnes dzīvē.

PSKP XXVII kongress noteica skaidru konkrētas pārkārtošanās līniju, izvirzīja uzdevumus valsts ekonomikai, ideoloģijai un sociālajai politikai. Esmu pārliecināts, ka arī komjaunatnes darba pārkārtošanas gaitā nepieciešams noteikti un atklāti atteikties no novecojušajām darbības formām un metodēm.

Tāpēc šodien mums jārunā par trūkumu un kļūdu ceļoņiem, par to, kāpēc vairākas komjaunatnes organizācijas ir zaudējušas savu autoritāti. Taču es negribu mazināt arī mūsu labāko komjaunatnes organizāciju panākumus un ražošanas pirmrindnieku veikumu. Par viņiem centāmies stāstīt konferences sagatavošanas periodā, arī laikraksta šīsdienas numurā. Un viņiem lai skan pateicības vārdi par lielu un pašaizliedzīgu darbu.

Neskatoties uz to, vairāk uzmanības nepieciešams veltīt tai pusei vai pat divām trešdaļām komjauniešu, kuri gan ir ietverti statistikas atskaitēs, taču organizācijas dzīvē praktiski nepiedalās. Kāpēc vairākās organizācijās tik formāli notiek komjaunatnes komitejas sekretāra, tas ir, visistaka jauniešu vadītāja vēlēšanas? Kāpēc mēs par sasāpējušajiem jautājumiem pilna balsī runājam tikai šaurā draugu pulkā nevis komjauniešu sapulcēs? Un pa kuru laiku jauniešu maksimālisms pārvērties auksta aprēķina? Un visbeidzot — kāpēc komjaunatnes Statūtu parkapšana daudzās organizācijās kļuvusi par ieradumu? Uz šiem, ka arī citiem jautājumiem mums ir jārod atbilde.

Šodien, kad notiek jo aktīva gatavošanās Latvijas komjaunatnes XXIII un VĻKJS XX kongresam, kad tiek spriests par izmaiņām Statūtos, mums ar lielu prasīgumu jāizanalīze stāvoklis un jānoskaidro ceļoņi, kas trauce strādāt pa īstam. To risināšanā jāiesaistās ne vien komjaunatnes augstākajiem orgāniem, bet arī saimnieciskajam un sabiedriskajām organizācijām.

Parkārtošanās vārds sarunās tagad ir pats biežāk lietotais. Taču pagaidām parkārtošanās vairāk izpaužas vārdos nevis to saturā un konkrētos darbos. Ir jāsāk strādāt ar pašapmierinātības iznīcināšanu mūsos pašos. Bez attaisnojumu meklēšanas par bezdarbību. Vairāk intereses par jaunatnes dzīvi gribētos sagaidīt arī no kolektīvu vadītājiem.

Darba un komjaunatnes iekšējas disciplīnas nostiprināšana, veselīgas un saturīgas atpūtas organizēšana — lūk, galvenie komjaunatnes uzdevumi tuvākajam laika periodam. No to pareiza risinājuma liela mērā atkarīga komjaunatnes rajona organizācijas autoritāte.

Apsveicu komjaunatnes Preiļu rajona organizācijas konferences dalībniekus un ceru, ka notiks lietiška un prasīga saruna par paveikto, par iecerēto, par to, kas darāms jauna, augstākā līmenī. Lai šodien, apkopojot rezultātus, ikviens izsaka savus priekšlikumus, dalās pieredzē un problēmās.

Veiksmi darba, dārgie biedri!

V. KOZLOVS,
Latvijas ĻKJS rajona komitejas pirmais sekretārs

Konferences delegāti

VIRSOTNE VĒL PRIEKŠĀ

Viņa laikam nekad neaizmirsīs šo ceļu uz virsotni. Alpīnistu grupa virzījās uz vienu no Tjanšana kalnu augstākajām smailēm, kura paceļas 4 050 metru augstumā virs jūras līmeņa. Uz leju labāk neskatīties, var samesties baismi... Toties pēc tam (kā dziedāja V. Visockis) tu apskaud tos, kuriem virsotne vēl priekšā.

Viņu reti sauc uzvārdā, tikai oficiālos gadījumos, bet uzņēmumā viņa ir un paliek Mārīte. Pie viņas griežas jaunieši un arī gados vecāki strādnieki: palīdzi, sadabū, organizē... Griežas arī priekšniecība, zinot, ka Mārīte nepievils. Jo Līvānu eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca ir «viņas rūpnīca» nu jau astoto gadu, kopš Mārīte Treide atnāca šurp strādāt par sporta metodiķi. Tas, kā saka, ir darbs par algu. Bet bez tā...

Uzņēmuma komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre, kārtības sargāšanas komjauniešu operatīvās vienības komandiera vietniece, veselības grupas vadītāja. Un vēl — fizkultūras pasniedzēja Līvānu 1. vidusskolas pašiem mazākajiem audzēkņiem. Bet diennaktī ir tikai 24 stundas. Cik lieti noder sportiskais rūdījums, gaišais optimisms!

Jāpiedalās sacensībās republikas otrā malā, tāpēc jāorganizē komanda, vajadzīgs transports, jāizkārto sportistam izdevīga maiņa, bet tā, lai no tā neciestu ražošana, jāsameklē viesnīca, jānodrošina pusdienas — visas šīs rūpes gulstas uz metodiķes pleciem.

Mārītes Treides dzimtā puse ir Madonas rajons, gleznainā Barkavas apkārtne, kur zilie Vidzemes kalni robežojas ar tikpat ziliem Latgales ezeriem. Jau no bērnības viņa bija draugos ar sportu, pie tam sapņoja par darbu skolā. Bet sagadījās citādi: pēc ģimenes pārcelšanās uz Līvāniem par Mārītes pirmo darba vietu kļuva vietējā bioķīmiskā rūpnīca.

Ne viss gāja gludi. Meitene neizturēja konkursu fizkultūras institūtā. Tomēr dūšu nezaudēja, mācījās, trenējās. Un jau pēc gada viņas uzvārds parādījās studentu sarakstos. Pie tam — rūpnīca maksāja Mārītei stipendiju. Sobrīd viņai kabatā ir augstskolas diploms, iegūts neatlaidīgā darbā. Mārītei tas nav prestiža jautājums, tas tikai ļauj pilnīgāk atdot ļaudīm iegūtās zināšanas.

Līvānu bioķīmiskā rūpnīca ir uzņēmums ar savu specifiku. Darbs maiņās, īpaši, ne jau katram pieņemams gaiss. Daudziem pēc darba gribas ātrāk nokļūt mājās, siltā un mājīgā dzīvoklī, pie televizora. Un viņiem ir tiesības to darīt. Cik gan nepieciešams enerģijas, lai pārliecinātu darbinieku, ka tieši sportā viņa spēks un veselība! Un cilvēks atnāk. Varbūt sākumā aiz tīras ziņkārības: sak, ar ko tad īsti tie sportisti nodarbojas? Bet pēc kāda laika šis jaunatnācējs jau ir uzņēmuma labāko sportistu skaitā.

Uzticību savai komandai vairo kaut vai šādas situācijas. Rei zēm gadās, ka sportists, nesagaidījis balvu pasniegšanu, aizbrauc. Var jau, protams, nākamajā dienā Goda rakstu nolikt uz viņa darbgalda vai rakstāmgalda. Mārīte dara citādi. Visus uzvarētājus aicina direktora kabinetā, kur direktors personīgi nosauc uzvarētāju vārdus un pasniedz apbalvojumus, bet metodiķe — vienmēr ziedus. Skaisti, svinīgi. Bet galvenais, cilvēkam ļauj saprast, ka arī viņš vairo sava uzņēmuma slavu.

Komjaunatnes sekretāres maize, kā mēdz teikt, nav bez garozas. Rūpnīcā ir 100 komjauniešu, un tie visi ir jāpatur redzeslokā. Palīdz pašas sekretāres personīgais paraugs, viņas jaunība, enerģija. Un droši varu teikt, ka eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas komjaunieši ir paši aktīvākie pilsētā, pat rajonā. Sestdienas talkas, kas rīkotas, lai palīdzētu sporta zāles celtniecībā, stafetes, slēpotāju un skrējēju dienas, tematiskie vakari... Šeit nepastāv jēdziens «garlaicība». Tomēr arī šajās lietās ir vajadzīga sava pieeja. Nu kaut vai attiecībā uz tām pašām sestdienas talkām. Var jau vienkārši: sapulcēties, pastrādāt brīvajā laikā, un viss. Bioķīmiskajā rūpnīcā ir citādi. Katrs talkas dalībnieks jau otrā dienā caurlaides telpā atradīs visiem redzamā vietā lielu uzrakstu, kurā minēts arī viņa vārds un nodarbošanās un izteikta pateicība par piedalīšanos talkā.

Bet ne jau tikai jaunieši atrodas sporta metodiķes rūpju loģā. Rūpnīcā ir ne mazums sieviešu. Te pēkšņi priekšlikums: pārtraukumā nodarboties ar vingrošanu. Dažas aizbildinājās ar nogurumu. Citas kautrējās. Te Mārītei lieti noderēja takta izjūta. Nodarbības tagad notiek regulāri, un visas darbinieces, kuras nodarbojas grupā, apgalvo: fizkultūra noņem nogurumu, dod spēku un možumu.

Mārīti bieži aicina pie telefona, viņu meklē, viņai lūdz padomu pilsētas komjaunieši, komjaunatnes rajona komiteja, Latvijas ĻKJS Centrālā Komiteja, avīzes «Sports» korespondenti. Šķiet, darba vēl milzums, bet pulkstenis jau sit divpadsmito nakts stundu. Bet rīt no rīta viņa atnāks uz savu rūpnīcu, pie saviem ļaudīm un atkal kļūs par «mūsu Mārīti». Par Mārīti, kuru šeit mīl un ciena.

Viņa atnāks, lai jau kuro reizi apspriestos ar komjauniešiem — sporta entuziastiem, jo nobeigumam tuvojas sporta zāles celtniecība, lai nodarbotos ar vieglatlētiku, basketbolu, lai vienkārši būtu savu vienaudžu un ne tikai viņu vidū. Un noteikti radīsies arī kāda jauna ideja...

Tik tiešām: mēs cienām tos cilvēkus, kuri zina, ko viņi grib dzīvē. Viņi ir kā bākas, kuras norāda kursu pārējiem. Viņi virzās uz savu virsotni vienā saitē — stiprā un noturīgā. Un virsotnes pakļaujas. Bet tur, augšā, jau redzamas jaunas.

K. AMATNIEKS
N. DEREPOVKAS foto

Nākotni lielā mērā nosaka tas, kādu jaunatni mēs šobrīd audzinām. Tas ir visas partijas un visas tautas uzdevums. Tas ir Ļeņina komjaunatnes vissvarīgākais, galvenais uzdevums. Mūsu jaunatne ir strādīga, gatava uz varoņdarbu un pašupurēšanos, uzticīga sociālismam. Bet tāds jau ir vecāko paaudžu pienākums — darīt visu, lai jaunā maiņa būtu vēl gudrāka, spējīgāka un izglītotāka, lai tā godam nestu uz nākotni Lielā Oktobra novēlēto taisnības un brīvības ideālu stafeti.

(No PSKP CK politiskā referāta PSKP XXVII kongresam)

MĒS VIŅIEM TICAM

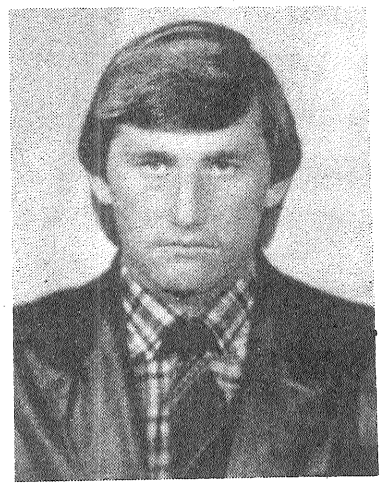

ATTĒLOS: komjaunatnes konferences delegāti Guntis Sulainis (attēls pa kreisi) un Aleksandrs Smirnovs (attēls pa labi).

Lai tā īsti visu izstāstītu par Gunti un Aleksandru, godīgi sakot, vajadzētu veselu laikraksta lappusi. Taču rajonā ir ļoti daudz brīnišķīgu jauniešu, par kuriem jāpastāsta, tāpēc šoreiz jāsamierinās ar nedaudzām rindiņām.

Sākšu ar to, ka Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas komjaunatnes pirmorganizācija ir viena no sarežģītākajām. Sezonas darbs, objekti dažādos rajona nostūros. Arī meitenes, kuras parasti ir čaklākās darba veicējas, organizācijā ir tikai četras. Pārējie sešdesmit ir puiši, kuriem lielākajai daļai jau ģimenes nodibinātas, brīvos brīžus vairs pilnībā nevar veltīt organizēšanām, iešanām un skriešanām. Tāpēc patiesi priecājamies par tiem, kuri prot gan darbu kārtīgi padarīt, gan atlicināt laiku sabiedrisko pienākumu veikšanai.

Guntis Sulainis un Aleksandrs Smirnovs pārstāv mūsu komjaunatnes pirmorganizāciju rajona komjaunatnes forumā. Kāpēc biedri deleģēja tieši viņus? Tāpēc, ka abi ir lieliski puiši...

Vispirms Guntis. 1983. gadā viņš bija republikas sociālistiskās sacensības uzvarētājs riteņtraktoru vadītāju grupā starp jauniešiem un par to apbalvots ar republikas Meliorācijas un ūdenssaimniecības ministrijas Goda rakstu. Tajā pat gadā arī Vissavienības sacensības uzvarētājs. Par pašaizliedzīgu darbu vienpadsmitajā piecgadē apbalvots ar VĻKJS CK nozīmi «Piecgades jaunais gvards» (Guntis saņēmis pirmo un otro pakāpi). Patlaban strādā ar autogreideru. Tehnika viņam veca un savu laiku nokalpojusi, tikai pateicoties Gunta ķērienam un pat talantam, turpina strādāt. Visbeidzot Guntis ir lielisks biedrs saviem kolēģiem un par kārtīgiem darba vīriem audzina savus puikas.

Aleksandrs ir trešā ražošanas iecirkņa meistars, PSKP biedru kandidāts. Šoruden jau otro reizi pirmorganizācijas komjaunieši ievēlēja viņu komjaunatnes komitejā. Tur Aleksandram uzticēts vadīt kultūras un masu darba sektoru. Jāatzīst, ka šāda izvēle ir pareiza, jo viņam patīk rīkoties, organizēt atpūtas vakarus, dažādas tikšanās. Laikam jau dzīvespriecīgais raksturs neliek mieru un neļauj mājās sēdēt, jo Aleksandrs kopā ar sievu un vairākiem citiem mūsu pirmorganizācijas jauniešiem, kopā ar Līvānu stikla fabrikas puišiem un meitenēm ir izveidojuši labu deju kolektīvu (viņi bija pēdējo republikas Dziesmu un deju svētku dalībnieki).

Taču līdzās optimismam Aleksandra raksturā lieliski sadzīvo arī liela nopietnība — lai visam, kas padarīts, svaru dod apziņa — to veikuši komjaunieši. Tā bija Aleksandra ideja rīkot komjaunatnes komitejas izbraukuma sēdes reizēs, kad jāizskata komjauniešu personīgās lietas vai citi svarīgi jautājumi. Tā bija Aleksandra ideja: ikvienam komitejas locekļim iesaistīties individuālās pārrunās ar komjauniešiem, izprast, kādu viņi iedomājas pirmorganizācijas turpmāko dzīvi. Uzzināto sistematizēsim, pārrunāsim, bet tad ķersimies pie darba.

Iegriezieties pie mums pavasara pusē! Ļoti ceram, ka tad varēsim jums parādīt savu jaunatnes kultūras un atpūtas kompleksu. Telpas jau noskatītas. Lai arī pagraba telpas, tomēr būs pašiem savas. Atliek tikai labi visu pārdomāt un centīgi pastrādāt. Par līdzekļiem galva nebūs jālauza, tos apsolīja administrācija. Ja pie rīkošanas un darīšanas ķersies tādi puiši kā Guntis un Aleksandrs, tad viss būs kārtībā. Jo mēs viņiem ticam.

M. SRUBOKS,

Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs

Stāsta vecākie biedri

DAUDZO RŪPJU LOKĀ

Pirms kāda laika viņi bija tikai divdesmit seši. Tagad ir jau piecdesmit trīs. Lūk, tā mainījies mūsu komjaunatnes pirmorganizācijas skaitliskais sastāvs. Kā šī labvēlīgā tendence veidojusies, viennozīmīgu atbildi atrast ir grūti. Vispirms, protams, jāmin fakts, ka apstājusies jaunatnes aizplūšana no laukiem. Arī darba spējīgo skaits kolhozā kopumā ir nostabilizējies. Vērojama veselīga tendence, ka pēc dienesta Padomju Armijā puiši atgriežas dzimtajās mājās. Arī citos gadījumos, kādu laiku pastrādājuši rūpniecības uzņēmumos pilsētā, nāk uz laukiem jau kopā ar savām ģimenēm.

Tādu jauniešu, kuri pēdējo gadu laikā lielajā dzīves izvēlē priekšroku devuši tieši lauku darbiem, ir gandrīz divi desmiti. Te noteikti minams Staņislavs Určs, Jānis Utināns, Alvars Zeiliņš, Andris Kivlenieks un citi. Daudzi izveidojuši ģimenes un nostiprinājušies savā dzimtajā ciemā. Šogad vien kolhoza šoferu kolektīvā ienāca Arvīds Pastars un Leonīds Paškovs. Jāatzīst, ka ar jaunajiem bagātāki kļūsim vien tad, ja nodrošināsim viņiem labus dzīves apstākļus. Bet tieši dzīvokļu mums patlaban ir ļoti maz. Dzīve rit uz priekšu, un jaunie ir spiesti meklēt, kur un kā labāk iekārtoties.

Kāda ir komjaunatnes komitejas loma jauniešu skaita palielināšanā saimniecībā? Vistiešākā, jo komjaunatnes komitejas locekļi sekretāra Jāņa Pastara vadībā patur redzeslokā visus jaunatnācējus. Tiek veikts pamatīgs individuālais darbs. Puiši un meitenes iekļaujas komjaunatnes pirmorganizācijas, kolhoza sabiedriskajā dzīvē. Pēdējo divu gadu laikā pirmorganizācijas uzskaitē uzņēma desmit biedrus, kuri bija zaudējuši sakarus ar komjaunatni, pārejot no vienas darba vietas uz otru.

Un vēl. Visus šos jautājumus komjaunatnes komitejas sekretāram atrisināt ir vienkārši, ja pirmorganizācija sevi pierādījusi kā autoritāti. Es uzskatu, ka pie mums, Ļeņina kolhozā, tā ir. Par to liecina fakts, ka ik gadus no strādājošo vidus komjaunatnē tiek uzņemti vairāki biedri.

Neliek mieru kāda doma. Mūsu saimniecības puiši mācās, teiksim, Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskajā vidusskolā. Mācās patiešām labi, bet atnāk uz saimniecību strādāt, un tad izrādās, ka viņi nav komjaunieši. Pēc kāda laika tiek uzņemti komjaunatnē, tam seko dažādi sabiedriskie pienākumi. Un rodas jautājums: vai tad tikai darbā jaunais cilvēks var pierādīt, ka ir cienīgs būt par VĻKJS biedru? Kāpēc viņa labās īpašības neredzēja agrāk?

Taču atgriezīšos pie tēmas par komjaunatnes pirmorganizācijas autoritāti. Kas to veido? Vispatiesākā laikam gan ir atbilde — konkrēti darbi. Jā, konkrēti ikdienas darbi. Komjaunatnes komiteja strādā visu saimniecības jauniešu labā, dzīvo rūpēs par viņiem, bet arī prasa. Tā, piemēram, pozitīvus rezultātus deva komjauniešu un jauniešu kolektīva veidošanas meklējumi. Puišiem radās lieliska iespēja sevi parādīt, parādīt attieksmē pret darbu un izkliedēt spriedumu par to, ka mūsdienu jaunatne itin kā nav tik laba, kādu to gribētu redzēt. Taču šajā gadījumā jauniešiem bija arī tiesības prasīt pienācīgu darba organizāciju un kārtību.

Ne mazāk rūpju un atbildības komjaunatnes komiteja ir uzņēmusies, jaunatnes vidū organizējot sociālistisko sacensību. Lūk, kur pilnībā kļūst redzams, kādi viņi ir. Un pārņem lepnums par to, ka daudzu jauno arāju, plāvēju un kombainieru izstrādes normas ievērojami pārsniedz pieredzējušo mehanizatoru veikumu. Ne tikai kolhoza komjaunieši, bet viss kolektīvs pamatoti lepojas ar jaunajiem gvardiem. VĻKJS CK nozīmi «Vienpadsmitās piecgades jaunais gvards» saņēmuši Vitālijs Znotiņš, Jānis Soldris, Gunārs Stupāns un Anatolijs Jakimovs.

Lūk, kā strādā Vitālijs: individuālajās saistībās paredzēto 200 tonnu vietā iekūla 237 tonnas graudu, lopbarības sagatavošanas periodā veica 43,2 maiņu normas (tas ir otrais labākais rezultāts saimniecībā), rudenī uzara 149 hektārus augsnes. Un vēl viena īpatnība — Vitālij jau ir pieredzējis, uzmanīgs un rūpīgs darbaudzinātājs.

Ne mazāk interesanta varētu pastāstīt par mehanizatoru Jāni Šoldri, metinātāju Ilgoni Skrivļu un kombainieri Valēriju Suņepu, kā arī citiem puišiem. Kopā ar tādiem principiāliem un prasīgiem biedriem var paveikt daudz. Un komjaunatnes komiteja arvien ir darbībā. Vajag uzlabot disciplīnu — vispirms skaidrībā tiek komjaunatnes komiteja, negaida, kamēr rīkoties sāks kolhoza valde. Atklāti žņošanas gadījumi — ar vainīgajiem vispirms runā tieši komjaunatnes komitejā. Mēs, vecākie biedri, šādu attieksmi cienām un atbalstām. Jo ir taču tā, ka simtreiz grūtāk ir būt atbildīgiem tieši savu vienaudžu priekšā. Grūtāk un arī iedarbīgāk.

Rūpju komjauniešiem ir daudz. Gan kultūras un masu darba, gan sporta attīstīšanā. Ja ņemam vērā to, ka lielākā puse komjauniešu jau ir ģimenes cilvēki, tad nedrīkst aizmirst arī kultūras namā izveidotā jauno ģimeņu kluba darbu.

Protams, ne jau visu iecerēto izdodas realizēt, reizēm nākas saskarties ar negaidītām problēmām. Taču labāk ir pašiem centies visu izdarīt, nekā gaidīt, ka pasniegs gatavu no malas. Kolhoza komjaunatnes komitejas galvenais princips — ieaudzināt komjauniešos izpratni, ka viņi ir mājās, ka viņi ir saimnieki visam, kas apkārt, un visam, kas vēl jāveido. Tāds ir arī saimniecības partijas biroja princips darbā ar komjaunatni.

V. MAKSIMOVA,

Ļeņina kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre

Pirmais pienākums

Komjauniešu gods. Rūpnīcā, kolhozā tas ir izpildīts plāns, teicama darba kvalitāte, aktīva dzīves pozīcija. Komjaunietim skolēnam nezaudēt komjauniešu godu nozīmē kvalitatīvi izpildīt galveno pienākumu — labi mācīties. Šis jautājums ir arī Rudzētu vidusskolas komjaunatnes pirmorganizācijas uzmanības centrā.

Otrais mācību ceturksnis sākās ar skolas komjauniešu kopsapulci, kuras dienaskārtībā galvenais jautājums bija «Mācīties pēc labākās sirdsapziņas — katra komjauniešu pienākums».

Pēc labiem piemēriem nav tālu jāmeklē. Lūk, 11. klasē ar saviem skolēna un komjauniešu pienākumiem labi un teicami tiek galā L. Bērziņa, N. Rudzāte, L. Dambīte. Tāpat arī vienas no jaunākajām komjauniešu saimes pārstāvēm — astotklasnieces A. Daukšte, D. Olksna, D. Meldere.

Skolas komjaunatnes pirmorganizācija, pionieru vienība, kā arī mazie oktobrēni ar vislielāko atsaucību piedalījās līdzekļu vākšanā Pripetes fondam. Praktiski tas notika tā: ikviena klase rīkoja izstādi «Rudens veltes» no vasarā mājās audzētajiem dārzeņiem, augļiem. Izstādes eksponātus paši skolēni pirka. Bet šajos solidaritātes tirdziņos iegūtie līdzekļi tika pārskaitīti Černobiļas traģēdijā cietušajiem.

L. SILA

Ceļojumi? Ceļojumi. Ceļojumi!

Kas gan būtu jaunība bez sapņiem par tālām, eksotiskām zemēm, gariem ceļojumiem pa sauszemi un jūrām? Un kas gan būtu jaunība bez alkām redzēt, dzirdēt un uzzināt ko jaunu? Visbeidzot, kas gan būtu jaunība bez draudzības ar saviem vienaudžiem citās zemēs un valstīs?

Šie sapņi kļuvuši par realitāti arī daudziem mūsu rajona jauniešiem. Ar starptautiskā jaunatnes tūrisma biroja «Sputņik» ceļazīmēm laika posmā, kas pagājis kopš komjaunatnes rajona organizācijas XXII konferences, ārzemju ceļojumos piedalījās vairāk nekā četrdesmit jaunieši no rajona kolhoziem, padomju saimniecībām, rūpniecības uzņēmumiem un organizācijām. Polija, Dienvidslāvija, Čehoslovakija, Bulgārija, arī tālā Grieķija un eksotiskā Kipra — tādi ir ceļojumu maršruti.

Labākajām komjaunatnes pirmorganizācijām, aktīvākajiem sabiedriskā darba veicējiem un čaklākajiem strādniekiem jaunatnes tūrisma birojs «Sputņik» deva iespēju lieliski atpūsties arī starptautiskajos jaunatnes centros un starptautiskajās jaunatnes nometnēs. «Zemčužina» — Maskavā, «Rostov Veļikij» — Rostovā, «Zolotoje Runo» — Tbilisi pagājušajā gadā uzņēma septiņus, bet šogad jau astoņus rajona jauniešus.

L. BIRZNIECE

Pārfrāzējot bērnu dziesmiņu, varam teikt: re, kur puiši, kam ir vara... Un vēl spēks, uzcītība, zemes un dzimtās puses mīlestība. Jo kā gan citādi kolhoza «Sarkanā ausma» komjauniešu un jauniešu kombainieru kolektīvs šī gada labības novākšanas posmā būtu izvirzījies labāko skaitā rajonā? Priekšzīmi biedriem rādīja jaunais kombainieris Antons Brics, viņš ir arī kolektīva vadītājs. Gandrīz vai ik nedēļas Antona vārds bija atrodams rajona veiksmīgāko jauno ražas novācēju sarakstā.

Lūk, viņi: Andris Kaža, Aleksandrs Madelāns, Antons Pastars, Jānis Kalvišs, Antons Brics — savu vecāko biedru drošā maiņa. Tagad puišiem citas rūpes: jāremontē tehnika, jāgatavojas jaunam darba, jaunam maizes cēlienam.

J. ZANDES foto

Komjaunatnes konferences delegāti

ZOJA ALEKSEJEVA —
Preiļu sakaru mezgla instruktore

Preiļu sakaru mezglā instruktori ir divi. Viena no tiem — Zoja Aleksejeva. Viņa atbild par pasta sakaru ekspluatāciju. Nezinātājam tas var likties sarežģīti, bet Zojai vairāku gadu gaitā amata gudrības apgūtas sekmīgi.

Meistars no gaisa nekrīt, tā saka tautas gudrība. Arī Zoja vispirms mācījās tehnisko sakaru kolā Rīgā. Izrādījās, ka arī tā ir par maz. Un šogad neklātienē tika pabeigtas mācības Ļeņingradas sakaru tehnikumā.

Zoja ir lietas kursā par visām sakaru nodaļām rajonā, jo labu laiku aizvietoja nodaļu priekšniekus kārtējā atvaļinājumā. Viņas pienākumos ietilpst arī revīzijas un pārbaudes pasta nodaļās, kā arī jauno kadru sagatavošana. Visbeidzot — pavisam nesen jaunietei nācis klāt vēl viens sabiedrisks pienākums, jo biedri viņu ievēlēja par arodkomitejas locekli.

NATĀLIJA VOLONTE —
rajona sadzīves pakalpojumu kombināta šuvēju brigadiere

Kura meitene gan mazās dienās nav knibinājusies ap krāsainām lupatiņām, jaunās drānās posusi savas lelles? Natālijai gan šuvējas darbs ir visa dzīve, vismaz pagaidām viņai tā šķiet. Par to pārliecināti vecākie biedri, vadība. Tajos nedaudzajos gados, kas sadzīves pakalpojumu namā aizvadīti, meitene sevi pierādījusi kā ļoti centīgu un precīzu šuvēju.

Novembris Natālijas Volontes dzīvē ienesa pārmaiņas — no šuvējas viņa kļuva par šuvēju brigadieri. Tas nozīmē, ka jānodrošina ar darbu piecu cilvēku kolektīvs, arī atbildība nu piecreiz lielāka. Pirmie rezultāti ir iepriecinoši, jo novembra plāna uzdevumus komjauniešu un jauniešu brigāde ievērojami pārsniedza. Labi sākts. Tā turpināt!

VITĀLIJS ZNOTIŅŠ —
Ļeņina kolhoza mehanizators

Nu jau kādus pāris gadus kolhozu un padomju saimniecību vadītāji atvieglojuši nopūšas, jo pa vienam vien, taču kuplo to jauno cilvēku skaits, kuri paliek laukos. Arvien vairāk jaunu darba roku kļūst arī Ļeņina kolhozā. Tomēr nebūt ne visus tur tādā cieņā kā Vitāliju Znotiņu. Tautā saka: puisis uz goda pa visām kantēm. Vajag zemi art — Vitālija traktors ar arkliem šķēlēm vien, šķēlēm vien vērš pret debesīm zemes strēles. Vajag gādāt, ko ziemā lopiem silēs likt, — Vitālijs atkal spēj padarīt vairāk nekā citi jaunie. Visbeidzot klāt plaujas laiks, un birst bunkurā graudi. Tā vien šķiet, ka viņam kāda sava īpaša māka.

Zemei ticēt, tās spēkam paļauties, kopš mazām dienām ik darbu kārtīgi un līdz galam padarīt — tā arī visa māka. Zemnieka māka.

Mēs — skaitļos un faktos

- Rajonā ir 85 komjaunatnes pirmorganizācijas.
- No visiem 332 komjaunatnes rajona organizācijas XXIII konferences delegātiem 91 ir PSKP biedrs, 58 ir kolhozniieki, 37 — fabriku un rūpnīcu strādnieki, 10 pedagogi, 68 vispārizglītojošo skolu un 14 profesionāli tehnisko vidusskolu audzēkņi. Konferences darbā piedalās 119 kalpotāji un 24 inženiertehniskie darbinieki.
- 26 komjaunieši apbalvoti ar VĻKJS Centrālās Komitejas nozīmītēm, bet 19 — ar Goda rakstiem. Ar Latvijas ĻKJS CK nozīmītēm apbalvoti 34 jaunieši.
- Ar dažādiem ordeņiem un medaļām apbalvoti 20 cilvēki, 9 — ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstiem.
- Pirmo reizi uz konferenci izvirzīti 214 jaunieši, vairāk nekā trīs reizes konferencē piedalās 35 cilvēki.
- No visiem delegātiem 200 ir sievietes.
- Augstākās mācību iestādes ir beigušī 100 delegāti.
- Komjaunatnes darba stāžs līdz trim gadiem ir 79 konferences delegātiem, bet 152 komjaunatnes dzīvi organizē jau vairāk nekā piecus gadus.
- 212 konferences delegāti ir latvieši, 106 — krievi, pārējie — citu tautību pārstāvji.
- Vecumā no 14 līdz 18 gadiem — 83 delegāti, vecumā no 18 līdz 20 gadiem — 12 delegāti. Visvairāk delegātu ir vecumā no 20 līdz 28 gadiem — 191, bet vecāki par 28 gadiem ir 47 delegāti.
- Laika posmā kopš komjaunatnes rajona organizācijas XXII konferences komjaunatnē uzņemti 912 biedri.

Intervija

MŪSU SEKRETĀRS

Preiļu 1. vidusskolas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs ir Valdis Jalinskis. Aktīvs un darbīgs puisis. Aizraujošs, varbūt nedaudz maksimālists. Ari erudīts un zinātkārs. Tā nu sagadījies, ka šodien, konferences dienā, viņa nav rajona komjaunatnes foruma dalībnieku vidū. Valdis kopā ar saviem biedriem pārstāv rajonu republikāniskajā politisko zināšanu konkursā. Bet publicējam interviju ar viņu, kuru pierakstīja Valda Jalinska skolas biedrene Antra Vilcāne.

— Valdi, cik ilgi tu esi Preiļu 1. vidusskolas Dmitrija Jegorova komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs? Kādas ir galvenās prasības, kas tiek izvirzītas komitejas locekļiem?

— Par sekretāru mani ievēlēja 1985. gada maijā. Attiecībā uz komiteju, manuprāt, jāatmet tradīcija sabiedriskajā darbā iesaistīt meitenes vien. Uzskatu, ka zēni var būt tikpat aktīvi. No skolas vienpadsmit klašu organizācijām piecās sekretāri ir puiši, arī komitejā no septiņpadsmit locekļiem viņi ir astoņi. Svarīgākās īpašības, protams, ir atbildības izjūta par savu pienākumu, neatlaidība un mērķtiecība. Taču vajadzīgas arī organizatora dotības. Un kas gan tas būs par sabiedriskās dzīves veidotāju, ja viņam nebūs autoritātes savā kolektīvā un visā skolā?

— Kas jauns komjaunatnes pirmorganizācijas dzīvē un kā tiek īstenotas šodienas stingrās prasības?

— Komitejai strādāt kļuvis daudz grūtāk. It īpaši no organizatoriskā viedokļa, jo dienas ir ļoti piesātinātas. Nu kaut vai aktīva mācībām atrast brīvu brīdi traucē arī viens no šodienas galvenajiem uzdevumiem — darbmācības norise. Katrai klašu grupai noteikta sava diena sabiedriski derīgajam darbam. Tikai reizi nedēļā skolā esam visi kopā. Taču tajā pat laikā notiek arī audzināšanas stundas, daudz citu pasākumu. Aktīva mācības plānot pēc stundām arī nav iespējams, jo daļai mūsu biedru mērojams tāls ceļš uz mājām laukos.

Pozitīvas izmainas jūtamas skolas politmasu un kultūrmasu sektoros. Politmasu sektoram, kura darbu vada 10. b klases audzēknis Guntars Ratenieks, konsultante ir skolotāja komjauniete Alla Livdāne. Esam radījuši stabilu sistēmu, izstrādātas noteiktas prasības politinformāciju un politpārrunu norisei, regulāri strādā jauno politinformatoru pulcinš. Klašu politisko zināšanu novērtēšanai izstrādāts īpašs nolikums. 6. decembris mums ir īpaši nozīmīga diena, jo aizstāvam skolas un rajona godu republikāniskajā politkonkursā Rīgā.

Skolas kultūrmasu sektora darbu vada 11.b klases audzēkne Diāna Džerina. Viņa strādā patiesām patstāvīgi un sekmīgi organizē skolas sarīkojumus, ir stingra un prasīga pret kultūras un masu darba organizatoriem klasēs. Ļoti interesanta bija komjauniešu «Uguntiņa», tagad jau laikus sadalīti pienākumi Jaungada karnevālam. Bet mēs taču piedalāmies vēl arī rajona kultūras dzīves pasākumos...

— Tu minēji, ka viens no galvenajiem uzdevumiem skolu jauniešiem tagad ir iesaistīšanās sabiedriski derīgajā darbā. Pastāsti, lūdzu, par to tuvāk!

— Interesanta ievirze nākamās profesijas apguvē ir «b» klasēm. Preiļu sakaru mezgls dod iespēju apgūt elektromontiera, sakaru operatora, telefona un telegrāfa operatora, kā arī pasta sūtījumu operatora specialitātes. Regulāri notiek nodarbības skaitļošanas iekārtu operatoru sagatavošanā Valsts statistikas informatīvās skaitļošanas nodaļā.

— Vai tev, Valdi, ir daudz brīvā laika un kā tu to pavadi? Vai, veicot sekretāra pienākumus, kādreiz nav gadījies tā, ka nākas atteikties no kā cita, varbūt aizraujošāka?

— Pilnīgi brīva laika, kas piederētu tikai man pašam, praktiski nav. Arī viss ārpusmācību laiks precīzi sadalīts. Piedalos skolas deju kolektīvā, esmu iesaistījies rajona pionieru nama internacionālās draudzības kluba darbā, eju uz treniņiem skolas volejbola sekcijā.

Oktobra svētkos, piemēram, biju izvēles priekšā: vai nu palikt mājās uz tikšanos ar draugiem no Ukrainas PSR Sčirecas vidusskolas, vai arī kopā ar rajona pionieru nama delegāciju braukt uz tautu draudzības festivālu Ašhabadā. Soreiz pienākums lika aizstāvēt rajona un republikas godu tālajā dienvidu republikā.

Protams, dažreiz ir nācies atteikties no aizraujošas grāmatas, no kinofilmas apmeklējuma. Taču mierina tas, ka darbs padarīts.

— Vai tu jūti skolotāju komjauniešu pirmorganizācijas, vecāko biedru komunistu atbalstu?

— Jā, visvairāk saņemam palīdzību, organizējot dažādus pasākumus. Mūsu vecākie biedri ir konsultanti sabiedriskā darba sektoriem. Taču patīkami arī tas, ka dota iespēja parādīt pašiem savu iniciatīvu. Pārāk lielu diktēšanu nejūtam.

— Paldies par stāstījumu!

Preiļu 1. vidusskolas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāru Valdi Jalinski intervēja 11. b klases audzēkne, komjaunatnes rajona komitejas biroja locekle ANTRA VILCĀNE.

VIENKĀRŠĀ PATIESĪBA

JĀ, tā ir vienkārša patiesība: cilvēks sasniegs patiesi daudz, ja dzīvei izvirzīs augstus mērķus, ja savas sirds ritmu salīdzinās ar laikmeta ritmu un dvēselē neatstās ne mazāko stūrīti pašapmierinātībai.

Paiet dienas, nemanāmi pārvēršas mēnešos. Drīz būs četri gadi, kopš esmu kolhoza «Krasnij Oktjabrj» komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre. Un brīžiem liekas, ka nekādas lielās pārmainas pa šo laiku nav notikušas. Bet īstenībā? Ievērojami audzis pirmorganizācijas skaitliskais sastāvs, it īpaši tagad, kad izveidota agrofirma. Komjaunatnes komitejā ievēlēti radoši un aktīvi cilvēki. Viņiem biedri tic, un tic arī tam, ka dzīve kļūs interesantāka.

Man komjaunatne ir ne vien ikdienas darbs, bet arī viss jaunais, dzīvais, neatkārtojamais un mainīgais, kas dvēselē tomēr atstāj dziļas pēdas. Cenšos, lai to saprastu arī mani jaunieši. Lai viņi apjaustu, ka ikvienam ir dotas visplašākās iespējas parādīt savu spēku un talantu kolektīva darbā. Labs paraugs tam, kā tiek īstenots lozungs «Viens par visiem, un visi par vienu», ir komjauniešu un jauniešu kolektīva izveidošana cūkkopības kompleksā «Aizupieši». Kolektīvi meitenes tur sāka strādāt no šī gada 1. augusta. Viņas vada Anna Mamorenko, komjaunatnes dzīvi organizē Vera Suvorova. Vēl kolektīvā strādā Marija Koļesņikova, Lilija Vaivode un Larisa Selecka. Trijos mēnešos iegūti 850 sivēni. Visi esam pārliecināti, ka gada nogales rezultāti būs augstāki par sākumā cerētajiem.

Labi sokas arī govju mehanizētās slaukšanas operatorēm Jekaterinai Moskovajai un Kirjanai Baikovai.

Mūsu organizācijā ir daudz labu un strādīgu puišu — saimniecības šoferu un mehanizatoru. Lūk, daži labākie šoferi: Kārlis Pauniņš, Juris Kodors, Valdis Lazdāns, Viktors Krusts. Un mehanizatori: Grigorijs Kuprenovs, Nikolajs Jegorovs, Aleksandrs Gvozdevs, Roberts Mūrnieks.

Strādāt ar šādiem jauniešiem ir viegli. Viņi man palīdz. Un vēl palīdz partijas komitejas sekretāres Veras Ļeonovas padoms. Viņa pati bieži piedalās mūsu sapulcēs. Brīnišķīgi palīgi un domu biedri ir saimniecības galvenie speciālisti, brigadieri, lopkopības fermu pārziņi.

Drīz kalendārā būs jauns gads. Arī uzdevumi jauni, konkrēti. Tādam jābūt arī mūsu ieguldījumam, personīgajam devumam.

Z. PISKUNOVA,
agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre

Iepazīstieties, Aglonas padomju saimniecības putnkopības nozares speciālistu lepnums — komjaunieši un jaunieši: Valentīna Bogdanova, Vladimirs Kondratjevs, Eleonora Usanova, Viktors Bartušs, Zinaida Sakijeva un Staņislavs Rajeckis. Jau otro gadu viņi (izņemot Viktoru Bartušu, kurš ir Laukezera fermas vecākais) strādā «Ainavu» novietnē. Pienākumus pilda teicami, jo kā gan citādi izdotos sociālistiskajās saistībās paredzēto veikt jau 1. novembrī.

Soreiz aiz kadra palicis Nikolajs Kondratjevs, Aivars Rivars, Anita Ploniša un citi pašaizliedzīgi un čakli jaunie putnkopji. Par viņiem citreiz.

J. SILICKA foto

SVĒTKI MŪSU IELĀ

Aizvadītajā svētdienā šos vārdus pamatoti varēja teikt mūsu pilsētas Parka ielas iedzīvotāji, un ne tikai viņi vien, bet arī pārējie preilieši un visi keramikas cienītāji. Jā, svētki. Keramikas svētki. Silajāņu keramikas vecmeistara, Latvijas PSR Nopelniem bagātā mākslas darbinieka Andreja Paulāna 90. dzimšanas diena.

Pie pilsētas simbola — vecajiem parka vārtiem — sapulcējušies svētku dalībnieki. Klātesošos uzrunāja pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs Mihails Agurjanovs. Latvijas PSR Mākslinieku savienības Latgales organizācijas priekšsēdētājs Osvalds Zvejsalnieks runāja par Andreja Paulāna lomu Silajāņu keramikas attīstībā. Interesants bija Gailīšu astoņgadīgās skolas direktora Alberta Mazura stāstījums. Runāja arī keramiķu jaunākās paaudzes pārstāvis — Aleksandrs Rečs.

Un tad, nokrītot pārsegam no memoriālās plāksnes pie Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja sienas, varēja izlasīt vārdus: «Iela nosaukta Silajāņu keramiķa, LPSR Nopelniem bagātā mākslas darbinieka Andreja Paulāna vārdā. 1896. 30. XI — 1973. 29. XI)». Svētki Andreja Paulāna ielā.

Un ne tikai Andreja Paulāna ielā, bet arī rajona kultūras namā. Šeit vijās atmiņu stāstījumi par izcilo keramikas vecmeistaru. Polikarps Čerņavskis vienmēr atcerēsies Andreju Paulānu kā bezgala godīgu cilvēku, kā keramiķi, kurš netiecās pēc slavas, bet ir iemantojis to mūžos. Gaišas atmiņas par savu kaimiņu, par viņa amata prasmi ir saglabājis keramiķis Pēteris Ušpelis. Antons Kūkojs — kā dzejnieks — ne vienu vien reizi ir mēģinājis dzejā izteikt savu apbrīnu par sirmo māla meistaru, kā Andreja Paulāna Rēzeknes Tautas keramikas studijas vadītājs — apjaust viņa māla izjūtu.

Sekoja Monikas Livdānes pēc Antona Kūkoja poēmas «Septiņi hektāri svečturu» veidotais dzejas uzvedums rajona kultūras nama dramatiskā kolektīva un Preiļu siera rūpnīcas folkloras kopas sniegumā.

Šeit bija skatāma arī rajona centrālās bibliotēkas veidotā Andrejam Paulānam veltītā grāmatu un materiālu izstāde.

Keramikas dienas noslēgumā — Polikarpa Čerņavska šogad tapušo darbu izstādes atklāšana rajona izpildkomitejas zālē. To atklāja rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Blaževičs. Osvalds Zvejsalnieks runāja par Polikarpu Čerņavski kā Silajāņu vecmeistaru iesāktā darba turpinātāju, kā vienotāju ar keramiķu jaunāko paaudzi. Dziļi izjusti runāja Pēteris Ušpelis. Polikarps Čerņavskis pateicās tiem, kas palīdzēja iekārtot šo izstādi, it sevišķi muzejam.

Polikarpa Čerņavska keramikas izstāde būs skatāma līdz 20. decembrim.

Svētku izskaņai īsa uzziņa. Patlaban liek pamatus Preiļu keramikas ceplim un pastāvīgajai izstāžu zālei Rēzeknes ielas rajonā.

V. ROMANOVSKIS

ATTĒLOS:

— piemiņas plāksnes atklāšana Andreja Paulāna ielā. Runā Latvijas PSR Mākslinieku savienības Latgales organizācijas priekšsēdētājs O. Zvejsalnieks;

— P. Čerņavska darbu izstādē;

— skats no uzveduma «Septiņi hektāri svečturu».

J. SILIĶKA foto

Komentētāja piezīmes

ASV ietur kursu uz nolīgumu neievērošanu

Savienotās Valstis uzņēmušas bruņojumā 131. stratēģisko bumbvedēju B-52, kas apgādāts ar spārnotajām raķetēm, un līdz ar to pārkāpušas PSRS un ASV stratēģiskā bruņojuma ierobežošanas līguma (SBL-2) principus.

Vašingtona arī pirms tam pārkāpa atsevišķus šī līguma punktus. Taču agrāk Pentagons centās to slēpt no pasaules sabiedrības. Tagad Baltais nams klaji atzīst, ka Savienotās Valstis ir pārsniegušas SBL limitus. Vēl vairāk, Vašingtona paziņo, ka 131. ar spārnotām raķetēm apgādātā liela darbības rādiusa bumbvedēja uzņemšana apbruņojumā nozīmē Savienoto Valstu galīgu atteikšanos no PSRS un ASV stratēģiskā bruņojuma ierobežošanas līguma.

SBL-2 līgums tika parakstīts 1979. gadā Vīnē. Šis nolīgums bija saprātīgs kompromiss, kas ņēma vērā gan PSRS, gan ASV likumīgās drošības intereses. Līgums ierobežoja starpkontinentālo ballistisko raķešu, zemūdenēs izvietoto ballistisko raķešu, kā arī liela darbības rādiusa bumbvedēju kopskaitu. Pēc līguma ratificēšanas gan Padomju Savienībai, gan ASV bija jāsamazina šī bruņojuma kopskaits vispirms līdz 2 400 vienībām, bet pēc tam arī līdz 2 250 vienībām. Tika noteikti ierobežojumi ar kasešu lādiņiem apgādāto stratēģisko raķešu skaitam (katra šāda raķete tagad var dot triecienu 14 mērķiem) un bumbvedējiem, kas bruņoti ar spārnotām raķetēm. Bija paredzēti arī citi svarīgi ierobežojumi stratēģiskā bruņojuma izvēršanā.

SBL-2 līgums nav ideāls. Padomju Savienība uzskata, ka puses varēja iet daudz tālāk stratēģiskā bruņojuma ierobežošanā un samazināšanā. Taču arī tagadējā veidā SBL-2 noteica drošas, efektīvas barjeras stratēģiskā bruņojuma ražošanas sacensības ceļā.

Būdama uzticīga visām savām līgumsaistībām, Padomju Savienība stingri ievēroja visus nolīguma principus. No otras puses, pēc Reigana administrācijas nākšanas pie varas Savienotās Valstis sāka pakāpeniski neievērot šo līgumu.

Kas gan pamudināja tagadējo ASV administrāciju atteikties no līguma, kurš, pēc lielum lielā speciālistu, arī amerikāņu speciālistu, vairākuma domām, ir izdevīgs Savienotajām Valstīm? Ir acīm redzams, ka Balto namu neapmierina abu pušu stratēģiskais līdzsvars, tas kavē realizēt iluzoros plānus panākt militāru pārākumu.

Pilnīga Vašingtonas atteikšanās ievērot SBL-2 līgumu liecina par to, ka ASV militāri rūpniciskais komplekss paniski baidās no pēdējā laikā radušās iespējas normalizēt PSRS un ASV attiecības un starptautisko stāvokli kopumā.

V. BOGACOVS,
TASS komentētājs

Aicina grāmatu nams „Latgale"

Grāmatu namā «Latgale» 8. decembrī viesosies grāmatas «Preiļi» autors Antons Anspaks. Tie lasītāji, kas jau paspējuši iepazīties ar viņa darbu, priecājušies arī par paša autora ilustrācijām — fotogrāfijām. Antons Anspaks tagad solījis atvest savus diapozitīvus.

Tātad atliksim malā savu ikdienas steigu un iegriezīsimies grāmatu namā «Latgale» 8. decembrī plkst. 16.00 uz tikšanos ar grāmatu, uz sarunu par savu pilsētu. Izstāžu zālē būs Preiļu 1. vidusskolas 1. — 3. klašu bērnu zīmējumi «Mana pilsēta».

Grāmatu nama «Latgale» kolektīvs un Grāmatu draugu biedrība patlaban izstrādā kopīgu pasākumu plānu 1987. gadam. Paredzēts, ka izstāžu zālē katru mēnesi notiks kāda interesanta tikšanās vai cits pasākums.

B. SEILE

Redaktors V. PETROVS

KINO

«EZERZEME»

7. decembri — «Pavadot līgavu», «Uzbekfilm», sāk. plkst. 16, 18, 20; 8. decembrī — «Leģenda par kņazieni Olgu», 1. un 2. sērija, A. Dovženko st., sāk. plkst. 17.30, 20; 9. un 10. decembrī — «Atvadu maršs», Sverdlovskas st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 11. un 12. decembrī — «Tiesājamais», «Lenfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21.

«ATPŪTA»

7. decembrī — «Neticamie itāliešu piedzīvojumi Krievijā», PSRS — Itālija, sāk. plkst. 16, 18, 20; 8. decembrī — «Turku agas testaments», Ungārija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 9. un 10. decembrī — «Bez jauna nodoma», ASV, sāk. plkst. 17, 19, 21; 11. decembrī — «Pavadot līgavu», «Uzbekfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21, 12. decembrī — «Atvadu maršs», Sverdlovskas st., sāk. plkst. 17, 19, 21.

Atnāc, tēt, pa aizsnigušiem ceļiem,
Atnāc rāt vai labu vārdu teikt,
Ļauj kaut mirkli tavu glāstu sajust,
Kaut vai sapņos vēlreiz kopā būt.
(Z. Purvs)

Skumju brīdī esam kopā ar Arni, TĒTI uz kapu kalniņu izvadot.

Vārkavas vidusskolas 5. klases skolēni un audzinātāja

PĀRDOD grūsnu teli. Zvanīt pa telefonu — 21974.

ROŽUPES CIEMA IEDZĪVOTĀJUS

10. un 12. decembrī no plkst. 9.00 līdz 13.00 aicinām uz **iedzīvotāju vispārējo dispanserizāciju.**

Ierašanās obligāta.

Rožupes ciema izpildkomiteja

Vairs ciemos neatnākt pa dzimtās zemes takām,
Jo vārti dzīvībai ir aizvērušies ciet.
(J. Rusiņš)

Skumju brīdī esam kopā ar Aināru, no TĒVA atvadoties.

Vārkavas vidusskolas 7. klases skolēni un audzinātāja

Skumju brīdī esam kopā ar Leonu Krasovski, TĒVU uz smiltāju izvadot.

Preiļu rajona remontu un celtniecības pārvaldes kolektīvs

Nebūs man vairs tēva stāstu,
Gaišo skatu, silto glāstu.
(J. Grots)

Kad smilšu kalnā aizved TĒVA pēdējais ceļš, esam kopā ar Edgaru Strupo viņa lielajās bēdās.

Padomju saimniecības «Rudzāti» mehānisko darbnīcu kolektīvs

Laikraksts «Ļenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне». г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstuļu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumiem — 23305.

Tir. 13860 eks. (latv. val. 9897 eks., krievu val. 3 963 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpili, Valkas ielā 1.

Indekss 68169

Pas. 1515.